

Επίλογος (παρ. 20-21)

20. ἤδη δὲ ἡσθόμην, ὦ βουλή,
καὶ διὰ ταῦτα τινων ἀχθομένων μοι,
ὅτι νεώτερος ὢν
ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ.
ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον
ἠναγκάσθην
ὑπὲρ τῶν ἑμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι,
ἔπειτα μέντοι
καὶ ἑμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι
τοῦ δέοντος,
ἅμα μὲν ἐνθυμούμενος
τῶν προγόνων, ὅτι
οὐδὲν πέπαυνται
τὰ τῆς πόλεως πράττοντες

21. ἅμα δὲ
ὑμᾶς ὁρῶν
(τὰ γὰρ ἀληθῆ χρη λέγειν)
νομίζοντας εἶναι <τινός> ἀξίους
τούς τοιούτους μόνους,
ὥστε τίς
ὁρῶν ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας
οὐκ ἂν ἐπαρθεῖη
πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως;
ἔτι δὲ τί ἂν ἀχθοισθε
τοῖς τοιούτοις;
οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν,
ἀλλ' ὑμεῖς.

Τώρα πια κατάλαβα, κύριοι βουλευτές,
ὅτι μερικοί θυμωσαν μαζί μου και γι' αυτά,
επειδή, δηλαδή, αν και ήμουν νεότερος,
τόλμησα να μιλήσω στη συνέλευση του λαού.
Εγώ όμως στην αρχή
αναγκάστηκα
να αγορεύσω για τις υποθέσεις μου,
κι έπειτα
νομίζω πως έδειξα μεγαλύτερη φιλοδοξία
απ' όση θα έπρεπε·
επειδή από τη μια σκεφτόμουν
ὅτι οι πρόγονοι
δεν έπαψαν καθόλου ,
να ασχολούνται με τα κοινά.

κι από την άλλη
επειδή έβλεπα εσάς
(γιατί πρέπει να λέω την αλήθεια)
να θεωρείτε ότι είναι άξιοι
μόνο τέτοιου είδους άνθρωποι.
Επομένως, ποιός
αν έβλεπε ότι εσεῖς έχετε αυτή τη γνώμη,
δε θα φιλοδοξούσε
να ενεργεί και να μιλάει για το καλό της πόλης;
Επιπλέον γιατί ενοχλείστε
με τέτοιου είδους ανθρώπους;
αφού γι' αυτούς δεν υπάρχουν άλλοι κριτές
παρά μόνον εσεῖς.